

**Voorontwerp van decreet houdende instemming met het
Samenwerkingsakkoord van ... tussen de Federale Overheid en het Vlaamse
Gewest met betrekking tot de regularisatie van niet uitsplitsbare bedragen.**

MEMORIE VAN TOELICHTING

Samenvatting

Het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Overheid en het Vlaamse Gewest met betrekking tot de regularisatie van niet uitsplitsbare bedragen vormt het derde en laatste luik van de mogelijkheid tot fiscale regularisatie die zowel door het federale als door het Vlaamse parlement wordt voorzien. Deze regularisatie biedt belastingplichtigen de gelegenheid om bedragen die in het verleden niet aan het geëigende fiscale regime werden onderworpen te regulariseren.

Het *eerste luik* maakt deel uit van de federale programmawet van 18 juli 2025. Dit luik maakt de regularisatie mogelijk van bedragen die aan federale belastingen hadden moeten onderworpen zijn.

Het *tweede luik* maakt deel uit van het programmadecreet van 19 december 2025 bij de begroting 2026. Dit luik voorziet een regularisatiemogelijkheid voor bedragen die aan de Vlaamse erf- of registratiebelasting zijn ontglipt.

Het voorliggende samenwerkingsakkoord regelt het *derde luik*. Het betreft de niet uitsplitsbare bedragen, dit zijn de bedragen die tegelijk en uitsluitend hadden moeten onderworpen zijn aan zowel federale als Vlaamse gewestelijke belastingen, en waarbij de aangever niet meer in de mogelijkheid is om een precieze, mathematische opdeling tussen beide componenten te maken.

Een voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord is noodzakelijk om dit samenwerkingsakkoord ingang te doen vinden in de rechtsorde van het Vlaamse Gewest.

Deze memorie van toelichting verwijst naar de bepalingen uit het samenwerkingsakkoord dat met voorliggend voorontwerp van decreet decretaal wordt onderschreven.

I. Algemene toelichting

A. Situering

In navolging van de invoering van een permanent stelsel van fiscale regularisatie voor federale belastingen bij de programmawet van 18 juli 2025 (hoofdstuk 5 van Titel II, genaamd "herinvoering van een permanent systeem inzake fiscale regularisatie"), heeft het Vlaamse Gewest een eigen tijdelijk stelsel van fiscale regularisatie ingevoerd voor de Vlaamse erf- en registratiebelastingen, bij programmadecreet van 19 december 2025 bij de begroting 2026 (hoofdstuk 3, afdeling 3 "Invoering van een Vlaamse fiscale regularisatie en wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013").

Het Vlaamse Gewest is sedert 1 januari 2015 immers als enige op het Vlaamse grondgebied bevoegd voor de vaststelling, de controle, de inning en de invordering van de erfbelasting, voorheen successierechten genoemd, en bepaalde registratiebelastingen, voorheen registratierechten genoemd.

Met het oog op het welslagen van zowel het federale permanente systeem van fiscale regularisatie als van de tijdelijke Vlaamse fiscale regularisatie moet de mogelijkheid worden geboden om ook bedragen fiscaal te regulariseren waarvan de aangever weliswaar kan aantonen dat ze enkel betrekking hebben op federale belastingen en Vlaamse gewestelijke belastingen, maar waarvan de aangever niet exact kan opsporen welk gedeelte van dit bedrag in beginsel betrekking heeft op de federale belastingen en welk gedeelte van dit bedrag in beginsel onderworpen is aan Vlaamse gewestelijke belastingen. In het samenwerkingsakkoord worden deze bedragen gedefinieerd als niet uitsplitsbare bedragen.

Dit samenwerkingsakkoord regelt het toepassingsgebied, de modaliteiten en procedure voor de fiscale regularisatie van niet uitsplitsbare bedragen en doet geen afbreuk aan de toepassing van de bepalingen van de programmawet van 18 juli 2025 en de bepalingen van het programmadecreet van 19 december 2025. Dit derde en laatste luik van de fiscale regularisatie biedt enkel een oplossing voor het bijzondere geval van de niet uitsplitsbare bedragen.

Het samenwerkingsovereenkomst tussen de Federale Overheid en het Vlaamse Gewest biedt de belastingplichtigen die dergelijke voormelde bedragen willen regulariseren, de nodige rechtszekerheid.

Het is de voorkeur van beide partijen en in het belang van de aanvrager dat de aangifte voor de regularisatie van dergelijke bedragen bij voorkeur via één enkel contactpunt verloopt.

B. Inhoud

Probleemstelling en omgevingsanalyse

De federale wetgever en de Vlaamse decreetgever hebben recent elk een nieuwe mogelijkheid tot fiscale regularisatie ingevoerd:

- het federale luik is opgenomen in de programmawet van 18 juli 2025 (hoofdstuk 5 van Titel II, genaamd "herinvoering van een permanent systeem inzake fiscale regularisatie");
- het Vlaamse luik is vastgelegd in het programmadecreet van 19 december 2025 bij de begroting 2026, (hoofdstuk 3, afdeling 3 "Invoering van een Vlaamse fiscale

regularisatie en wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013”) houdende een tijdelijke Vlaamse fiscale regularisatie.

Naast dit eerste (federale) en tweede (Vlaamse) luik dient nog een oplossing geboden te worden voor bedragen waarvoor de aangever geen opdeling kan maken tussen het deel dat kan geregulariseerd worden overeenkomstig de vermelde programmawet van 18 juli 2025 en het deel dat onder het toepassingsgebied valt van het vermelde programmadecreet van 19 december 2025.

Deze oplossing bestaat uit een samenwerkingsakkoord dat tussen de federale en de Vlaamse overheid wordt afgesloten. Dit samenwerkingsakkoord biedt belastingplichtigen de mogelijkheid om dergelijke niet splitsbare bedragen alsnog spontaan te regulariseren. Het is vereist dat het om bedragen gaat die hadden moeten worden onderworpen aan federale belastingen en Vlaamse gewestelijke belastingen.

In tegenstelling tot de permanente federale fiscale regularisatie, maar wel naar analogie met de eigen Vlaamse fiscale regularisatie wordt ook voor dit derde luik geopteerd voor een tijdelijke mogelijkheid. Regularisatieaangiften in toepassing van dit derde luik kunnen tot en met 31 december 2029 bij het federale Contactpunt worden ingediend. Het tijdelijk karakter beklemtoont dat het om een uitzonderlijk regime gaat, het kan niet de bedoeling zijn een blijvend regime in het leven te roepen dat afwijkt van de gewone regels van belastingzetting.

De fiscale regularisatie beoogt zowel aan de particulieren als aan de rechtspersonen de mogelijkheid te bieden om hun fiscale toestand te regulariseren, ten einde zowel fiscale als strafrechtelijke immuniteit te bekomen.

Overeenkomstig artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen heeft dit samenwerkingsakkoord pas gevolg nadat het bij decreet is goedgekeurd. De instemming van de wetgevende vergadering is dus een voorwaarde om aan het akkoord in de verschillende rechtsstelsels gevolg te kunnen geven.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

Voor de inhoudelijke maatregelen kan verwezen worden naar de artikelsgewijze toelichting.

Impactanalyse

Budgettaire impact

De goedkeuring en decretale bekrachtiging van het voorliggende samenwerkingsakkoord kan enkel een bijkomend positieve weerslag hebben op de begroting van het Vlaams Gewest aangezien nu ook voor deze onsplitsbare bedragen een regularisatiemogelijkheid wordt voorzien. Het Vlaamse decreet biedt enkel een regularisatiemogelijkheid voor bedragen die exclusief en uitsluitend aan federale belastingen en Vlaamse gewestelijke belastingen hadden moeten worden onderworpen.

Om de potentiële ontvangsten te ramen die het voorliggend samenwerkingsakkoord zou kunnen genereren volgt hierna een tabel met een overzicht van de aangegeven bedragen en berekende heffingen bij toepassing van het decreet van 10 februari 2017 en het samenwerkingsakkoord van 9 mei 2017.

Jaar ontvangst		luik 2	luik 3	totaal
2017	aantal	56	31	87
	te regulariseren bedrag (€)	32.209.811,45	30.943.180,23	63.152.991,68
	heffing (€)	12.263.983,45	11.140.668,26	23.404.651,71
2018	aantal	45	24	69
	te regulariseren bedrag (€)	33.495.574,69	14.553.182,88	48.048.757,57
	heffing (€)	13.010.172,40	5.432.682,38	18.442.854,78
2019	aantal	28	18	46
	te regulariseren bedrag (€)	27.142.896,58	14.905.048,53	42.047.945,11
	heffing (€)	11.166.856,24	6.161.974,32	17.328.830,56
2020	aantal	43	34	77
	te regulariseren bedrag (€)	32.193.001,72	20.822.382,01	53.015.383,73
	heffing (€)	12.778.718,29	8.328.953,13	21.107.671,42
totaal	aantal	172	107	279
	te regulariseren bedrag (€)	125.041.284,44	81.223.793,65	206.265.078,09
	heffing (€)	49.219.730,37	31.064.278,08	80.284.008,46

De potentiële ontvangst kan zowel in min als in meer worden beïnvloed door de verschillen tussen de voorwaarden van de Vlaamse fiscale regularisatie (luik 2) uit het decreet van 19 december 2025 en deze van het Vlaamse luik 2 van 10 februari 2017.

Zo kan de mogelijkheid tot verrekening van de federale regularisatieheffing leiden tot een lagere potentiële ontvangst uit het gedeelte van de aangegeven bedragen dat overeenkomstig de voorziene 50-50 opdeling uit het samenwerkingsakkoord aan het Vlaamse luik 2 zal worden onderworpen. Maar het kan tegelijk mogelijk ook meer potentiële kandidaten overtuigen om gebruik te maken van de nieuwe regularisatiemogelijkheid.

De hogere tarieven kunnen de potentiële ontvangst positief beïnvloeden al zullen sommigen daarentegen eerder afgeschrikt worden om een aangifte in te dienen.

Uit overwegingen van budgettaire voorzichtigheid kunnen de jaarlijkse opbrengsten uit dit luik 3 voor het Vlaamse Gewest geraamd worden op 5 à 10 miljoen euro.

Impact op het personeel van de Vlaamse Overheid

Het samenwerkingsakkoord en het instemmingsdecreet hebben geen weerslag op het personeelskader en de personeelsbudgetten.

Impact op de lokale en provinciale besturen

Het samenwerkingsakkoord en het instemmingsdecreet hebben geen impact op de lokale en provinciale besturen.

Implementatie

Aan de belastingplichtigen die gebruik wensen te maken van de regularisatiemogelijkheid op basis van het samenwerkingsakkoord zal een regularisatieaangifte B ter beschikking worden gesteld door de federale Dienst Voorafgaande Beslissingen.

Er zal ook een lijst van veelvuldig voorkomende vragen worden opgemaakt die aan de belastingplichtigen ter beschikking zal worden gesteld

Voor de concrete implementatie van dit derde luik van de fiscale regularisatie kan worden verwezen naar de artikelsgewijze toelichting.

C. Totstandkomingsprocedure

De Inspectie van Financiën gaf een gunstig advies op 19 mei 2026.

De heer Inspecteur-generaal herneemt de hiervoor geformuleerde afwegingen die de potentiële ontvangsten in min of in meer kunnen beïnvloeden. De heer Inspecteur-generaal besluit vervolgens dat er voorzichtigheidshalve slechts maximaal van de onderkant van bovenaangehaalde vork dient uitgegaan te worden.

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

Zoals aangegeven in artikel 1 van het instemmingsdecreet regelen het instemmingsdecreet en het samenwerkingsakkoord een gewestaangelegenheid.

II. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1.

Dit artikel 1 definieert verschillende begrippen die in de tekst van het samenwerkingsakkoord worden gehanteerd.

Artikel 2.

Dit artikel bepaalt het temporeel toepassingsgebied van het samenwerkingsakkoord voor de fiscale regularisatie van niet uitsplitsbare bedragen. Enerzijds moet de regularisatieaangifte B worden ingediend uiterlijk op 31 december 2029, aangezien ook de Vlaamse fiscale regularisatie zoals geregeld in het tweede luik een tijdelijk karakter heeft. Anderzijds moeten de inbreuken op de belastingwetgeving waarop de regularisatie betrekking heeft, zich hebben voorgedaan vóór 1 juli 2025.

Artikel 3.

Dit artikel duidt de dienst aan waar de regularisatieaangifte B moet worden ingediend. Deze aangifte heeft specifiek betrekking op niet splitsbare bedragen en onderscheidt zich duidelijk van de regularisatieaanblijven die bij toepassing van de federale wet enerzijds en het Vlaams decreet anderzijds dienen te worden ingediend. De regularisatieaangifte B wordt ingediend bij het federale contactpunt voor fiscale regularisaties, dat is ondergebracht bij de Dienst Voorafgaande Beslissingen in fiscale zaken (DVB).

Artikel 4.

Dit artikel bepaalt de forfaitaire verdeelsleutel die de aangegeven niet uitsplitsbare bedragen opdeelt tussen een Vlaams en een federaal gedeelte. Op deze twee gedeelten worden vervolgens de eigen belastingtarieven en voorwaarden toegepast, zoals deze vermeld zijn in respectievelijk de programmawet van 18 juli 2025 en het programmadecreet 19 december 2025.

Artikel 5.

Dit artikel bepaalt dat de regularisatie zal worden afgehandeld zowel door het federale Contactpunt regularisaties als door de Vlaamse Belastingdienst. Elke instantie behandelt, het respectievelijke gedeelte van het aangegeven bedrag dat na toepassing van de verdeelsleutel aan haar overheid wordt toegewezen, en past daarbij haar eigen regelgeving toe.

Artikel 6.

Paragraaf 1 bepaalt welke gegevens in de regularisatieaangifte voor niet uitsplitsbare bedragen ('regularisatieaangifte B') moeten worden opgenomen.

De aangever moet bij zijn regularisatieaangifte een bondige verklaring omtrent het fraudeschema voegen, die een beschrijving omvat van de historische oorsprong en de opbouw van het aangegeven vermogen. Deze bondige verklaring omvat:

- de omvang en herkomst van de te regulariseren bedragen;
- de periode waarin deze bedragen zijn ontstaan;
- de gebruikte financiële rekeningen.

Daarnaast moet de aangever de aard van de belastingen aantonen en de overtuiging bijbrengen dat hij niet in staat is om een opsplitsing te maken tussen het gedeelte van het te regulariseren bedrag dat betrekking heeft op bedragen die in beginsel onderworpen zijn

aan federale belastingen en het gedeelte dat betrekking heeft op bedragen die in beginsel onderworpen zijn aan Vlaamse gewestelijke belastingen.

Met de bewoordingen "de overtuiging bijbrengen" wordt verduidelijkt dat de bewijslast aldus dient begrepen dat de aangever met alle beschikbare documenten en stukken de fiscale administraties (Vlabel en het Contactpunt) moet overtuigen dat enkel en alleen belastingen in het geding zijn, vermeld in het federale luik 1 (zuivere federale belastingen) en in het Vlaamse luik 2 (enkel Vlaamse registratiebelasting en erfbelasting). Het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de beoordeling ervan door de administraties naar redelijkheid dient te gebeuren.

Om oneigenlijk gebruik van het voorliggende samenwerkingsakkoord te voorkomen wordt voorzien dat een regularisatieaangifte B niet ontvankelijk is wanneer het Contactpunt of de Vlaamse Belastingdienst wel degelijk een reële cijfermatige opsplitsing van het aangegeven bedrag kan maken op basis van de ingediende regularisatieaangifte B of op basis van de daarbij horende stukken.

De waarborg dat de regularisatie alleen betrekking zal hebben op de belastingen die onder de bevoegdheid vallen van de partijen bij het samenwerkingsakkoord wordt geboden door:

- De omschrijving van de niet-uitsplitsbare bedragen in artikel 1, 9°;
- De sanctie van de niet-ontvankelijkheid van een aangifte als het Contactpunt of de Vlaamse Belastingdienst een cijfermatige opsplitsing van de aangegeven bedragen kan maken;
- De sanctie van de niet-tegenstelbaarheid van een regularisatieattest, afgeleverd in uitvoering van onderhavig samenwerkingsakkoord, ten aanzien van een ander gewest, wanneer zou blijken dat de aangegeven bedragen aan de belastingen van dat ander gewest hadden moeten worden onderworpen. Het ander gewest is niet gebonden door de met het regularisatieattest verbonden immuniteit.

Met de bondige verklaring zal de Cel voor financiële informatieverwerking worden geïnformeerd over een verleende regularisatie.

Paragraaf 2 stipuleert dat nog tot 6 maanden na indiening van de regularisatieaangifte onderliggende bewijsstukken kunnen worden ingediend. Deze stukken kunnen door de bevoegde entiteiten gecontroleerd worden voor zover zij betrekking hebben op de geregulariseerde bedragen. Deze mogelijkheid is voorzien naar analogie met de bepalingen van de federale wet en het Vlaamse decreet.

Paragraaf 3 bepaalt dat het Contactpunt alle ingediende stukken zo spoedig mogelijk aan de Vlaamse Belastingdienst moet bezorgen. Dit stelt de Vlaamse Belastingdienst in staat om de ingediende regularisatieaangifte B te beoordelen, de regularisatieheffing te berekenen en te innen, en vervolgens het regularisatieattest af te leveren voor wat het aan de Vlaamse overheid forfaitair toegewezen gedeelte van het aangegeven bedrag betreft.

Artikel 7.

Dit artikel bepaalt op welke wijze het Contactpunt en de Vlaamse Belastingdienst, na ontvangst van de regularisatieaangifte, de ontvankelijkheid beoordelen, de ontvangstmelding versturen, de aangever informeren over de onderscheiden verschuldigde regularisatieheffingen, de regularisatieattesten afleveren en de Cel voor financiële informatieverwerking inlichten.

Artikel 8.

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 9.

Artikel 9 verwijst naar de toepasselijke regels inzake het beroepsgeheim voor de personeelsleden die betrokken zijn bij de behandeling van de aangiften.

Hiermee wordt bevestigd dat het beroepsgeheim waartoe deze ambtenaren vandaag reeds gebonden zijn bij de uitoefening van de reguliere belastingzetting evenzeer geldt bij de afhandeling van de regularisatiedossiers.

De federale personeelsleden van het contactpunt mogen bovendien de verkregen inlichtingen niet bekend maken aan andere diensten van de FOD Financiën. Voor de personeelsleden van de Vlaamse belastingdienst is dit niet aan de orde vermits deze entiteit instaat voor de dienst van de belasting van alle in de Vlaamse Codex Fiscaliteit opgenomen Vlaamse belastingen.

Artikel 10.

Dit artikel stelt het principe vast van de fiscale immuniteit voor de bedragen die het voorwerp hebben uitgemaakt van een regularisatieaangifte B. Enkel een definitieve betaling zonder enig voorbehoud van de vastgestelde heffingen kan leiden tot fiscale immuniteit.

Artikel 11.

Dit artikel bevestigt dat de gevolgen van de in de programmawet van 18 juli 2025 en het programmadecreet van 19 december 2025 omschreven voorafgaande misdrijven, onderzoeken, strafrechtelijke en administratieve sancties voor de mogelijkheid tot het afhandelen van een regularisatieaangifte B, door de Vlaamse Belastingdienst en het Contactpunt worden beoordeeld ieder voor wat het hen toegewezen gedeelte van het aangegeven bedrag betreft, overeenkomstig respectievelijk de bepalingen terzake in het Vlaamse decreet en in de federale wet.

In het laatste lid wordt het principe vastgelegd dat indien de aanvrager binnen de periode van xx.xx.xxxx tot en met 31 december 2029 reeds een voorafgaande fiscale regularisatie van niet uitsplitsbare bedragen heeft bekomen bij toepassing van voorliggend samenwerkingsakkoord, er geen nieuwe rechtsgeldige fiscale regularisatie van niet uitsplitsbare bedragen kan worden bekomen.

Er is echter geen belemmering om, na het indienen van een regularisatieaangifte in toepassing van de federale wet en/of het Vlaamse decreet, een regularisatieaangifte B in te dienen. Het voorwerp van ieder van deze drie aangiften is immers per definitie verschillend. Omgekeerd vormt het indienen van een regularisatieaangifte B evenmin een belemmering voor het indienen van regularisatieaangiften in toepassing van de federale programmawet of het Vlaamse programmadecreet.

Artikel 12.

De fiscale regularisatie van niet uitsplitsbare bedragen kan niet worden aangewend om fiscale onderzoeks- of controleverrichtingen uit te voeren, om mogelijke inbreuken op de belastingwetgeving te melden of om inlichtingen uit te wisselen.

Over de vaststelling van de ingevolge de aangifte verschuldigde heffingen en het bedrag van de geregulariseerde bedragen mogen wel inlichtingen worden uitgewisseld.

Er wordt tevens voorzien dat de uitwisseling van gegevens ook mogelijk blijft voor andere dan door deze fiscale regularisatie gevatte belastingen.

Artikel 13.

Deze bepaling verduidelijkt verder het principe dat op elk deel van het forfaitair opgesplitste aangegeven bedrag respectievelijk de Vlaamse en de federale regeling zal worden toegepast.

Dit geldt namelijk ook voor de bepalingen van de wet en van het decreet betreffende de vrijstelling van strafvervolging en de vrijstelling van straf, de zogenaamde strafrechtelijke immuniteit.

Artikel 14.

Dit artikel bepaalt dat de betrokken personeelsleden worden ontslagen van de mededelingsplicht zoals bedoeld in artikel 29 van het Wetboek van strafvordering.

Hiervoor kan tevens verwezen worden naar het Vlaams programmadecreet van 19 december 2025, in het bijzonder naar het artikel 29, en de memorie van toelichting die samen met het ontwerp van decreet bij het Vlaams Parlement werden ingediend.

Omwille van de eenvoud en de transparantie hebben de ondertekenende partijen geopteerd voor een concordantie tussen de bepalingen van het decreet, de wet en dit samenwerkingsakkoord. Er werd dus ook geopteerd voor een uniforme regeling voor deze mededelingsplicht.

De mededelingsplicht blijft uiteraard wel bestaan voor misdrijven met betrekking tot materies of aangelegenheden waarvoor geen strafrechtelijke immuniteit kan worden verleend bij toepassing van dit samenwerkingsakkoord.

Artikel 15.

Dit artikel regelt de looptijd van het akkoord, afgestemd op het tijdelijke karakter van de Vlaamse fiscale regularisatie.

Artikel 16.

Dit artikel regelt de inwerkingtreding.

Artikel 17.

Dit artikel voorziet een procedure die kan worden gevolgd bij onenigheden tussen het federale contactpunt enerzijds en de Vlaamse belastingdienst anderzijds bij de afhandeling van de regularisatieaangiften B.

Het is immers van groot belang, vooral voor de rechtszekerheid van de indiener van de regularisatieaangifte B, dat deze onenigheden snel en efficiënt kunnen worden uitgeklaard.